

Tată!

Lucica Boltasu

Tată! Nu am cerut să-mi dai avere, nici străluciri să-mi dai mereu,
Eu Te-am rugat să-mi dai putere, să pot răzbi când mi-este greu.
Nu am cerut doar împlinire, nici satisfacții-n viața mea,
Ci doar puțină fericire, măcar un strop din pacea Ta.

Nu am cerut să fiu mai mare, nici faima unui împărat,
Ți-am spus: "Părinte, vindecare! Vreau doar atât: să fiu curat!"
Nu am cerut hambare pline, nici vii și holde fel de fel,
Ci doar iubirea pentru Tine, pentru Isus Emanuel.

Nu am cerut să faci minune, nici fapte mari, ca să mă schimb,
Ci doar puțină-nțelepciune, să-mbraci cu ea al vieții nimb.
Nu am cerut prea mult Părinte, nimic din ce e pământesc,
În rugăciune iau aminte, la tot ce spun, la ce gândesc.

Nu am cerut, deși Scriptura, spune "De ceri, ți se va da!"
Dar teamă-mi e să deschid gura, mai bine fă Tu voia Ta!
Dacă voi cere ce nu-i bine, ceva ce nu-i de trebuință,
Mă voi căi, mi-o fi rușine, voi fi lipsit de biruință.

Dă-mi Doamne, Tată, îndurare, lumină din Lumina Ta,
Fii o candelă pe cărare, să strălucești în viața mea!
Atunci când firea-ar vrea să zică: "Îmi este frică și mi-e greu!"
Tată, prin Duh Sfânt mă ridică, căci Unul ești Tu, Dumnezeu!

"Copile!
De ți-aș fi dat bani, bogăție și împliniri în viața ta,
N-ai fii știut să Îmi ceri Mie, nu ai cunoaște voia Mea,
Nu Îmi ceri faimă, nici putere și bine faci, căci toți acei,
Care aleargă după-avere, au ca stăpâni alți dumnezei.

M-ai implorat să-ți dau izbândă, și-n trup deplină vindecare,
Dar cum ai știi tu de osândă, dacă n-ai știi ce-nseamnă "Doare" ?
Numai acel care acceptă să simtă-n palme pironirea,
Poate o rană ca să lege, căci înțelege ce-i iubirea.

Prin suferință, omenirea, cu mic, cu mare-ar trebui,
Spre ceruri să-nalțe privirea, gândind serios la veșnicii,
Smeritul zilnic meditează și proșternat Îmi mulțumește,
Nebunul caută nimicirea, cel înțelept, se pocăiește."

21/08/13, Barcelona - Lucica Boltasu